

Arbetspass 2 organisationsarbetet

1. Rangordna vad som kommer vara de tre (3) viktigaste uppgifterna om vi organiserar oss enligt A, B eller C:

B.

- Säkerställa kompetens och nätverk
  - Decentralisera förbundskansliet fördela funktioner och kompetens över hela landet
  - Organisera de (idag 15) idrotter som finns kvar
- Vi arbetar med Regionala modellen.

* Problem med kommunallagen/skatteuttaget. Hur ska det fungera rent praktiskt? ÖVERGRIPANDE, STRUKTURELLT PROBLEM.

* Flera juridiska personer behöver gå ihop till en. Det kan bli långa avstånd vilket kan skapa problem.

* Samarbetsmöjligheterna är stora, speciellt när det gäller styrelser. Därför kan styrelsestrukturen bantas.

Modell B

1. Bibehålla kompetens och anställd personal både centralt och lokalt

- Parasport nätverk
- Förbereda och utbilda DF:en och SISU i parasportfrågor
- Avvakta RF:s tankar gällande DF/SISU ev regionalisering

Regional modell (A)

1 ekonomi

2 se till att det är rätt personer med rätt kompetens på rätt plats

3 Hur styrelserna ska organiseras

Förslag B

Egentligen gillar vi inte detta förslag men.....

- Länken mellan Centralt Kansli och föreningar måste stärkas

-Viktigt att kompetensen verkligen överförs och att kunskap om parasports helhet behålls i DF. Så att de inte specialiseras.

- Ekonomin måste vara stabil.

C) Regionala nätverk

Uppdragsbeskrivningar

Se över regelsystem för nya tävlingsformer

Se över hur stor en region behöver vara för att realistiskt kunna bedriva olika idrotter. Inventering

(Behov i olika idrotter, Närhetsprincip mm)

Modell B, SDF försvinner och parasportkompetensen tillförs DF/SISU-d

Vi behöver förstå hur organisationen/modellen ser ut när vi är inkluderade, och därefter planera stegen dit. Lite oklart hur det kommer att se ut i praktiken.

Det kommer att behövas ett parasportförbund (för de idrotter som inte har ett hemförbund), eller gör det det? Det är de fem minsta paraiddrotterna som idag inte ser ut att ha ett hemförbund, och det måste finnas möjlighet att hitta hemvist även för dessa, särskilt när inkluderingsprocessen har kommit längre.

Parasportkompetensen/Parasport Sverige ska vara en del av RF, en avdelning inom RF, alltså inte vara ett SF. Steg 1 i arbetet är då att hitta organisationsformen för att Parasport Sverige inte ska finnas i den traditionella idrottsorganisationsformen, hur blir vi en del i RF:s huvudorganisation (och vilka beslut behövs hos RF för att vi ska komma dit?)

Steg 2: ta fram ett gemensamt informationsmaterial som gäller för alla, så att resan mot modell B går till på samma sätt i alla distrikt. Alltså hur vi går från SDF-organisation till att bli inkluderade i DF-organisationen.

Steg 3: se till att det finns riktade "parasportpengar" inom RF, som skickas ut till DF, samt att arbetssättet med att söka regionala pengar hos t ex kommuner och regioner/landsting överförs från SDF-arbetssättet till DF-arbetssättet.

Modell C

* Hur fastställs indelningen av nätverken ?

* Hur fastställer vi att de regionala ekonomiska bidragen från regionen bibehålls? (Eller vart skall våra ekonomiska bidrag komma i från?)

* Hur ger vi inkluderade SDF att ta del av regionsbidragen?

* Skall man kunna nätverka med olika SDF i olika konstellationer.

Regional modell - A

- Sätt den aktiva i centrum

-Regionen ska stötta föreningarna för att kunna bedriva verksamhet kring parakunskap och att starta igång/ rekrytering.

-Det centrala kansliet ska stötta regionerna och kvalitetssäkra att det som beslutats på förbundsmeetet följs, genom alla led.

2. Hur kan verksamheten koordineras för effektivt genomslag om vi organiserar oss enligt modell A, B, C?

B

Ledamöter från parasporten i alla DF, med kunskap och erfarenhet.

Ansvarig på för Kontakter med skolor, habiliteringar, intresseorganisationer.

Special Olympics-ansvarig på varje DF.

Ansvarig för fritidsbanken.

Det måste finnas krav på resursfördelning till idrotterna.

Vi arbetar med Regionala modellen.

* Styrelsestrukturen kan bantas. Med färre styrelser effektiviseras organisationen.

* Positivt: man når eventuellt fler utövare om man är en större region.

Modell B

- RF:s beslut gällande kompetens för parasportfrågor i DF:en

- Koordineras uppifrån

- Konkretisera och tydliggöra roller och uppdragsbeskrivningar

Regional modell (A)

Ekonomi måste komma uppifrån (Parasportförbundet och/eller sponsring) då det är olika förutsättningar för olika regioner och går vissa regioner gå ihop Blekinge Gotland tex så försvinner landstingsbidraget. Förtydliga roller är viktigt samt regelbundet samarbete utåt inte bara under specifika.

Bra samarbete med centrala kansliet - att det centrala kansliet är lyhörda för regionerna. Att det blir ett ge och ta samarbete.

-Centrala Kansliets uppdrag är att se till att kompetensen från SDF överförs till SISU/RF och DF. Tar ansvar för de idrotter som blir kvar.

- DF se till att inkludering, rekrytering av spelare och ledare efterföljs och genomförs.

- SISU utbildar DF, nya föreningar

- RF står för en stabil ekonomi

Skapa kalendarium för aktiviteter som underlättar en stegring till fler och större tävlingar

Modell B, SDF försvinner och parasportkompetensen tillförs DF/SISU-d

Inkluderingsarbetet är inte optimalt organiserat idag, att processen kommer uppifrån och ner. SDF:en, så länge dessa nu finns kvar, bör vara mer aktiva i inkluderingsprocessen, på föreningsnivån/gräsrotsnivån. Ett mer underifrånperspektiv skulle då kunna garantera en mer lyckad och hållbar inkludering.

Rekryteringsfrågorna blir ännu viktigare när idrotterna inkluderas. Goda exempel blir ännu viktigare, ambassadörer både externt (nå nya atleter och ledare) och internt (att lyfta parafrågorna inom idrottsföreningarna, att resurser fördelas inom föreningarna/SF)

Modell C

Utnyttja spetskompetens. Ta vara på de resurser som finns i de olika distrikten. (Man gör det man är bäst på)

Använda modern teknologi.

Modell A:

Vinster med att jobba i region : Större geografisk yta när man jobbar med rekrytering. Samarbete. Kanske enklare att bedriva projekt i region.

Rekryteringsprojekt

Regionsstyrelse- ledarmöten från alla distrikt. Ha möten var sjätte vecka

Konsulenterna i regionen behöver ha samlade arbetsplatsträffar. Distriktskanslier som idag där DF/SISU sitter i respektive distrikt.

3. Hur kan vår verksamhet styras enligt modell A, B, C för att få bäst effekt? (Skriv upp till tre förslag från gruppen.)

B

Distriktsstyrelsen ska representera Parasport och ha kompetens om Parasport. Samma sak gäller idrotterna/kommittéernas kunskap. Funktionen som parasport-samordnare ska vara länk/kontakt-förmedlare och garant för att bevara parasportens intressen.

Ovan funktioner för att säkra parasport-kompetens måste in i stadgarna.

Vi arbetar med Regionala modellen.

* Man når eventuellt fler utövare om man är en större region, men då måste organisationen vara flexibel för att nå alla. Den får inte bli för centraliserad.

* Det är enklare att ta beslut om man är en större region med förhoppningsvis mer handlingskraft.

Modell B

- RF:s beslut gällande kompetens för parasportfrågor i DF:en

- Koordineras uppifrån

- Konkretisera och tydliggöra roller och uppdragsbeskrivningar

Regionala Modellen (A)

Gruppen funderade på hur de olika representanter varje region får och kom med förslag om demokratiprocess och mandat

Varje enskild förening får en plats på förbundsmöte / styrelse (alla i gruppen håller inte med)

De "gamla" SDF är fortfarande representanter på något vis

Alla DF är representerade och har mandat - en mer rättvis förening

Viktigaste är att målgruppen får sin grupp hörd

Tillägg

Ta reda på hur fungerar andra organisationer i Sverige etc Till exempel Svenska Kyrkans Unga (som har en liknande modell som modell A), scouterna andra idrottsorganisationer. Vad kan vi lära av dem och deras organisationsmodeller.

Vi skulle vilja få veta från andra organisationer hur de olika modellerna fungerar i praktiken.

B

- Centralt Kansli har expertisen som kan hjälpa och styra. Ett kunskapscentrum.

- DF erbjuder och utbildar ledare i parasport oavsett föreningstillhörighet.

- SISU och DF tar ett större ansvar för och genomförande av inkludering.

I grunden från SDF behov och önskemål.

Centralt stötta med argumentation för verksamheten gentemot Landsting mm

Modell B, SDF försvinner och parasportkompetensen tillförs DF/SISU-d

Fram tills dess att inkluderingsprocessen landat ordentligt, att alla idrotter känner sitt ansvar för paraiddrotten, behöver vi nog ha ett speciellt arbetssätt, att frågorna bevakas. Risker är att inkluderingen annars att paraiddrotten "drunknar" i respektive SF. Ett sätt skulle vara att vara tydlig med riktade medel, direkt från RF (eller i regleringsbrevet) men också att det kan finnas särskilda metoder/satsningar, t ex Start Your I'mPossible Camp som är generella och nationella.

Modell C

Ingen demokratisk process.

Nätverken jobbar kring olika verksamheter tex fotboll-innebandy serien. SDF skickar den representant som är kunnig inom området på planeringsmöten.

Nätverken behöver inte vara statiska. Tänket är att samordna alla resurser.

Man delar upp SDF ansvaret för olika verksamheter.

1. Modell A

Individ - Förening- Region - Centralt kansli- Förbundsstyrelse- Förbundsmöte

Centrala kansliet kan ansvara för att ansöka om ekonomiska resurser och fördela medel till Regionen.

Gemensam strategi som alla förhåller sig till.

Regionen tilldelas medel och är genomförare av rekrytering.

Regionen enas kring handlingsplanen utifrån den gemensamma strategin för att jobba åt samma mål.

4. Oavsett hur vi organiserar oss i framtiden kommer Parasport Sverige ha en ny strategi, verksamhetsinriktning och verksamhetsplan från och med år 2020. Hur bör arbetet genomföras för att konkretisera och tydliggöra roller och uppdragsbeskrivningar?

B

Inte glömma bort det långsiktiga målet som är total inkludering. Ha det långsiktiga målet i åtanke, och jobba med flera kortsiktiga mål.

Kräva att vår målgrupp är i fokus i t.ex DF-styrelser samt SISU.

Inte blanda ihop funktioner och anställda/personal/tjänster idag. Att tänka nytt från grunden, inte utgå från det gamla systemet och göra om gamla systemet. Behov och funktion ska styra.

Viktigt att arbetet fortskrider oavsett vilken organisation man är anställd för.

Finns ingen väg tillbaka vi måste blicka vidare.

Tydliggöra innebörden av kunskap om inkludering.

Vi arbetar med Regionala modellen.

* Det måste få ta tid. Det måste få sjunka in, alla måste få känna sig delaktiga och inte förbisedda.

* Tydlig kommunikation till alla inom organisationen

* Hitta en ordförande som alla sluter upp bakom och som kan leda arbetet.

Modell B

- Få och tydliga mål

-

Regional modell (A)

Kommunikation - att det kommuniceras är viktigt

Vi bör se hur andra organisationer har gjort och hur deras roller ser ut.

Bäst att ta beslut om modell först innan vi diskuterar hur vi ska göra det.

Förslag på att regionerna kan skriva centrala kansliets uppdrags beskrivning. Det är oklart i gruppen om modellen är toppstyrd och detta är något de upplever att det är i nuvarande modell och de vill komma bort från detta. Svår fråga att svara på när en modell inte blivit vald.

Bordtennis och simning kommer upp som förslag på liknande modell flera gånger under diskussionen.

Intressant att se hur Norge arbetar med demokrati och påverkan då parasport inte finns.

- I mötes och utbildningsforum.

- Ta in behoven som man vill ha hjälp med från föreningarna. Specialkunskaperna !!!

Kontinuerlig dialog med berörda parter

Central lobbyverksamhet som underlättar kommande beslut

Modell B, SDF försvinner och parasportkompetensen tillförs DF/SISU-d

Fortsätta ha "storkonferenser" men inte så mycket annan information, bättre struktur. Mer information skickas ut innan konferensen. Fler regionala konferenser. Fler specifika mötesplatser, t ex bara för IK eller bara för konsulenter eller bara för ordföranden.

Bjuda in föreningar, jmf "Hållplats". Idag är dom inte hörda egentligen.

Enkäter är lite svåra, kan vara svårt att svara om man inte förstår. Sen är det inte fritt valt arbete, det är viktigt - alla MÅSTE svara.

Modell C

Vi jobbar mot en inkludering! Hur vi än gör.

Om vi vänder på det och har fokus på våra aktiva på gräsrots nivå, vad händer med våra aktiva om vi drastiskt ändrar deras förutsättningar att idrotta. Hur tänker vi då?

Svårt att konkretisera när vi idag inte vet hur strategi, Verksamhetsinriktning och plan ser ut.

Bör vara en pågående process.

5. Medskick till styrgruppen (Margareta, Gunilla, Ola och Johan) och styrelsen som skriver remissen

I RF:S strategi 2025 måste vi på RIM under punkten "idrott för alla..." tydliggöra parasportens roll och innebörd i uttrycket "inkluderad idrott".
Jobba mot mätbara mål - se till att dokumenten blir tydliga och att det går att påvisa effekt av det som ska göras.

Ge möjlighet att svara efter egna åsikter, inte enbart efter styrda förslag.

* Det hade nog varit bra om vi fick en bra ordförande på plats innan vi tar beslut om omorganisation. Låta ordföranden landa innan större förändringar tas.

* Det är så otroligt många andra förändringsprocesser samtidigt. Kanske behöver ta färre saker i taget och ta det lite lugnare i processen.

Vi anser att denna modell är den enda att sträva efter över tid för att uppnå full inkludering.

Mycket viktigt att kompetenssäkra, utbilda och samverka i god tid.

Arbetet måste få ta sin tid så att det blir genomarbetat och väl förankrat i hela organisationen.

Regional Modell (A)

Titta bredare, utanför idrottsrörelsen hur andra är organisationer och förbund är organiserade.

Om alla ska ha samma förutsättningar bör Parasport Sverige vara arbetsgivare. Regionen är arbetsledare.

Det är svårt att behålla kompetens då man inte vet om det kommer pengar. Om ekonomiska förutsättningar finns så tror gruppen att den regionala modellen ger större möjligheter att få mandat att påverka kommun och landsting.

- viktigt att det blir tydliga roller/uppdragsbeskrivningar.

- viktigt att dessa förmedlas till föreningar.

- fördela tjänster till fler städer - att fler har sina arbetsplatser utanför Stockholms regionen. Skapar större "vi känsla" .

Vi ser detta som ett steg mot en ytterligare ny lösning.

Gå mot en modell där även nyckelpersoner ute i distrikt/regioner är centralt anställda

Modell B, SDF försvinner och parasportkompetensen tillförs DF/SISU-d

Detta är den slutgiltiga modellen som vi ska sträva efter, MEN för att komma dit kommer det behövas andra metoder/modeller. T ex regionala nätverksmodellen. Modell A med regionalisering är inte bra, vi ska inte bygga upp en helt ny separat organisation om vi nu ska inkludera idrotterna (vilket vi ska!). Se det som en flerstegsraket med andra ord.

Modell C

Är ingen större förändring mot dagsläget. MEN det är en modell som man verkligen kan smygstarta med när man ändå måste förändra och inkludera. Innan man beslutar vilken modell man skall jobba mot på lång sikt.

Vi måste bygga ett system som säkerställer en modell som verkligen fungerar för den enskilda i idrottaren. Man får inte fastna i egna intressen!

-Den geografiska indelningen måste beaktas.

-Övriga Specialidrottsförbund har olika regionsindelningar- ekonomi och resursfördelning. Vem blir arbetsgivare? Var hamnar ekonomin?

-Hur hänger detta ihop med idrotten i stort om vi regionaliserar oss?

- Kan bli mer effektivt utifrån personella resurser (färre folk till styrelser) och mer ekonomiskt.

-Parasportkompetensen kan då också bli större.

Mejl Lennarts grupp

Reginalsamverkan från grupp 12

1. 1 Central styrning vad som skall genomföras på nationell nivå i nätverken

2:Kommunikation och transparens levande miljö

3.Större delaktighet i förbundets verksamhet

2. Likvärdiga gemensamma satsningar över hela riket ger större slagkraft.

3 SDF:en styr verksamheten utifrån förbundsmötesbeslut. Gärna med centrala kansliets inblandning.

4. Tydligare arbetsfördelning vem gör vad, med transparens. Vi måste följa RF:s strategi 2025 och se till att våra frågor tydliggörs i denna strategi-

5. Remissen måste kunna besvaras på ett sådant sätt så att det ges utrymme för egna åsikter

Mejl Lena R grupp

Organisationsform: C. Regionala Nätverk

Fråga 1.

3 De tre viktigaste uppgifterna.

1 Rekruterings- idrottsaktiviter och mötesplatser samordnas

2 utbildningssamverkan inom regionen

3 kompetensutveckla SF och SDF

2. Strukturera verksamheten och planera tillsammans vad vi ska göra.

Tydliga roller med tydliga uppdragsbeskrivningar.

Nyttja kompetensresurserna på bästa sätt.

3. Ta fram gemensamma mål, verksamhetsplaner. Genomföra träffar för ansvariga från SDF.en och SDF.styrelserna i de Regionala nätverken. Mötesplatser. Olika SDF ansvarar för olika frågor men samarbetar med alla SDF i regionen.

4. Kartlägga vilka roller vi behöver utifrån de roller vi tror behövs i framtiden och den organisationsmodell som fastställs. Ta fram uppdragsbeskrivning på olika nivåer, från förening till centralnivå.

5. Viktigt att bevara kompetensen inom Parasport Sverige. Mötesplatser är viktiga, även ute i regionerna och SDF, utifrån avstånd.

Elins grupp extra diskussion om Modell B

Risk att parasport inte blir prioriterat i DF och att det "försvinner". Vill se hur den norska modellen fungerar. Viktigt att ta tid.

Då RF måste bestämma över vad DF ska jobba med så är gruppen oroliga över att frågorna inte drivs framåt.

Gruppen påpekar att det finns en risk att små föreningar försvinner i denna processen. Samt vad kommer att hända med SDF styrelserna? Vad händer med oss?